

1646

פרוטוקול מס' 28/48

סישיבת ועדת הכלכלה
שהתקיימה ביום ג', ח' בניסן תשי"ז - 9.4.1957 בטעה 11.00
בכנסת בירושלים.

רשמה ט.י.

נכחו :

- ב. אבניאל - היו"ר
- ס. אולטרט
- ב. אזניה
- ס. בז'רנו
- ס. סבה
- ס. פרלשטיין
- ג. שוקן

פ. פלכסר - מזכיר הוועדה

מזכירים :

ד"ר לוונטל - משרד המסחר והתעשייה
מר גלאס - משרד המשפטים

סדר-היום :

חוק להארכת תוקף של תקנות שעת חירום (פיקוח
על אניות) (תיקון) תשי"ז - 1957.
חוק להארכת תוקף של תקנות שעת חירום (קיום
האספקה והשירותים החיוניים) תשי"ז - 1957.

- - - -

היו"ר ב. אבניאל :

אני פותח את הישיבה.

אני מתכבד להביא לידיעת חברי הוועדה אשר
התחבורה בא בטבע עם שר הבטחון וטוכם ביניהם שביחס לחוק הקודם, לגבי
הפיסקה שהוספנו בקשר לאניות, בוסף לתיקון שהכנסנו, שרק למען הגנת
הסדינה, יהיה כתוב ש"שר התחבורה רשאי לעשות את כל לאחר התייעצות
עם שר הבטחון", בהיות שהכוונה היא לתיקונים ושינויים כאלה שמכונים
רק לעניני בטחון האניה. אני סניח שהוועדה איננה מתנגדת לשינוי הזה,
וסבחינה פורטלית ראיתי חובה להביא זאת לידיעתה.

חוק להארכת תוקף של תקנות שעת חירום (קיום האספקה והשירותים החיוניים)
תשי"ז - 1957.

היו"ר ב. אבניאל :

אנחנו אניגשים לדיון על חוק להארכת תוקף של
תקנות שעת חירום (קיום האספקה והשירותים

החיוניים).

אשר לפרק הראשון, שם החוק, הייתי מציע שהוא
יהיה "קיום אספקה ושירותים חיוניים לשעת לחימה". אם יש תקנות הגנה
לסניעת רווחים סופרזים וחוק פיקוח על הסוון, מדוע אי אפשר לפעול
לפיהם?

מר גלאס :

התקנות על סניעת רווחים סופרזים מסדירים את
ענין הטחירים. אין בהן סכסוכיות בדבר סוון
הוראות לפפעלים והוראות לווני נוספות.

(ב) בקודת הפיקוח על הסוונות יש סכסוכיות
להסדיר את הייצור ואת המסחר בסוון, אבל לא במצרכים אחרים שאינם בבחינת
סוון. התקנות האלו באות לסלא את המסר ולהחזיר אותן לתקנות ההגנה
שהיו בתוקף ערב סבצע סיני.

ס.י.

היו"ר ב. מבניאל: בדברי ההסבר לחוק כתובים דברים העוטפים בניגוד למה שאתה אוסר. כתוב: "אילו בתקבל בינתיים חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, היה הוא מסדיר בשלמות את העניינים שערב טבצע סיני היו נושא לתקנות ההגנה 1939, ואפשר היה לתת לתקנות שעת חירום, תקי"ז - 1956, לפקוע מבלי שיווצר חלל ריק". זאת אוסרת מחוק פיקוח על מצרכים ושירותים יכול היה לכסות את העניין הזה.

טר גלאס: חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים ינוא לא רק בטקום התקנות האלו שלפניכם, אלא גם בטקום פקודת הפיקוח על הטוון ותקנות ההגנה לטביעת רווחים מופקעים. לכן יש אצל בדברי ההסבר שנאמר בהם "אילו חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים היה בתוקף, הוא היה מסדיר בין השאר גם את העניינים המסודרים בתקנות האלה".

ג. שוקן: האם תקנות אלה היו בתוקף ערב טבצע סיני?

טר גלאס: היו קיימות בסינויים מסויימים. שר המשפטים הצביע גם על ההקבלה בין התקנות השונות.

ש. בז'רנו: מה מונע טכס להסכים לחדש את הטבצ שהיה קיים לפני טבצע סיני?

טר גלאס: בתקנות לשעת חירום תשי"ז, טבצע סיני, בוטלו תקנות ההגנה 1939 לחלוטין. אינני אוסר שטבחינה חקיקתית אינני יכול לעשות זאת, אולם המטטלה לא מצאה זאת כנאה, לחזור לנוסח מסודר, מעורפל וקשה בלאו הכי בתרגום טזמן הטנדט, ולכן הציעה את הנוסחה הזאת.

היו"ר ב. מבניאל: אני משאיר לי זכות לרשום הסתייגות לגבי השם, אם אמצא את הצורה הנאותה שבה אני רוצה לבטא את הרעיון שתקנות אלו יכולות לחול רק במסטר חירום לשעת לחיטה, כלומר שהשם יהיה שכל התקנות האלו לא חלות על מסטר חירום רגיל, שזו טבת חלקנו כבר עשר שנים, ועלול להיטפך עוד עשרים או שלושים שנה.

טר גלאס: אז יהיה תיקון בתקנה 6, ויהיה כתוב: "סי שניתנה לו סמכות בתקנות אלה או על פיהן, לא יטטש בה אלא בשעת לחיטה ובטידה הנראית לו...".

היו"ר ב. מבניאל: ובכן אנחנו משאירים את שני המעיפים הראשונים כטו שהם, ואני משאיר לי זכות להכניס את התיקון בתקנה 6. אם זה לא יתקבל, תהיה לי הסתייגות.

אשר להגדרה של הטלה "בעל", אני מציע להוסיף את הטלה "בפועל".

טר גלאס: אני מוכן בכלל לוותר על ההגדרה של הטלה "בעל".

היו"ר ב. מבניאל: אם כן, גם הסתייגותי נופלת. אנחנו מוחקים את ההגדרה הזאת.

בהגדרת הטלים "פעולה נדרשת", אני מציע שיהיה כתוב "פעולה חיונית".

טר גלאס: מקבל זאת.

ש. בז'רנו: בקשר להגדרה של הטלה "שירות", פעם היה טבצ כזה שכללו בשירות גם שעשועים, אחר כך המטטלה הוציאה את זה. מדוע עכשיו רוצים שוב לחדש זאת?

טר גלאס: איננו עומדים על כך, אנו מוענים להוציא את זה.

היו"ר ב. מבניאל: אני מציע לחוק את הטלים "אך עבודתו של עובד שהוא עובד שכיר אינה בגדר שירות לפעבדו". אני טבור שאם זה חוק כל כך חיוני להגנת המדינה, אין כל אסון אם הוא יחול

גם על עבודתו של עובד שכיר במקרים מסויימים שהממשלה תמצא לנכון.
אני מציע לחוק את הפיסקה הזאת, ואני מעמיד את
הצעתי להצבעה.

ה צ ב ע ה

הצעתו של חבר הכנסת ב. אבניאל - לא בתקבלה.
(הסתייגות ליו"ר ב. אבניאל).

היו"ר ב. אבניאל: לסעיפים 2, 3, ו-4 אין הערות.

ה צ ב ע ה

סעיפים 2, 3 ו-4 - בתקבלו.

ש. פרלשטיין: לגבי סעיף 5, אם אינני טועה, בחוק שאנחנו דנים
בו חל שינוי בנידון זה לגבי סכומים שהשר יכול
לתת לטיסהו אחר. אני רוצה שההודאה הזאת של החוק שאנו דנים בו, ייכנס
במקום הסעיף הזה.

טר גלאס: אני חושב שלא תהיה לזה התנגדות.

ש. פרלשטיין: אם הממשלה הגיעה לטסקנה שכך צריך להיות הנוהג
והנוהל בעניני סכומים, ואינני יודע עוד כמה
זמן נחיה לפי תקנות לשעת חירום, הייתי מאד מבקש את חברי הוועדה לקבל
את הצעתי.

ד"ר לוונטל: זה היה כחייב את השר לחתום על כל צו.

היו"ר ב. אבניאל: אבל הממשלה הסכימה להכניס את זה בחוק היסודי,
אין סיבה סדוע לא תעשה זאת כאן.

ש. פרלשטיין: אילו הליכו סביאיים היום את החוק היסודי, השר היה
צריך לעשות את הדברים האלה, אז למה שלא נלך לפי
ההצעה שהממשלה חושבת אותה לנכונה?

ב. אזניה: מה ההבדל?

טר גלאס: ההבדל הוא בזה שהרשות המוסמכת, השר יכול להדיח
אזניה או לסגור אותה, אבל לא לתת לה הרשות. היא
בלתי תלויה ואינה אחראית בפני הכנסת. השר אחרי בפני הכנסת על כך שהוא
סיגור אותה, אבל הוא אינו יכול לתת לה הרשות בטישדין.

ש. פרלשטיין: הרשות המוסמכת פועלת בסמכות בלעדית לפי הראות
ותקנות לשעת חירום.

היו"ר ב. אבניאל: אם טר גלאס יגיד לנו תוך עשרים וארבע שעות
שהוא יכול לקבל את הנוסח המוצע על-ידי הממשלה
בחוק המקורי, שלא יגרום לתקלות - נכניס את הנוסח שחבר הכנסת פרלשטיין
מבקש; אם לא - נשאיר את זה כך.

אנחנו מסשיכים בסעיף 6, ופה נכנסת ההסתייגות
שלי שזה יהיה רק בשעת לחיטה.

טר גלאס: בסעיף 7(א) יהיה כתוב במקום: "פעולה בדרשת"
"פעולה חירונית".

היו"ר ב. אבניאל: לסעיף 7(ב) (3) אנחנו מציעים להחזיר את הנוסח
הקודם והוא: "... יכולה לעשות צו לסגירת מפעל
המוקם או הסתנהל ללא רשיון

ד.י.

לסעיפים 7(ב)(4) אשן הערות.

לסעיף 7(ג) אין הערות.

לגבי סעיף 7(4) אני רוצה לשאול מדוע צריך לעשות העדפה ואפליה? מדוע צריכים צוים אינדיבידואליים?

ד"ר לוננצל: זה לא ענין תדיר, אבל ייתכן שבטפעל מסויים יתעורר הצורך להסדיר ענין מסויים הנוגע לו, ולא ליתר בתי-החרושת ובתי-המסחר.

היו"ר ב. אבניאל: אני מציע להוסיף פה פיסקה האומרת שהוראות אלה יכולות להיות אך ורק מתוך ניסוקים של הגנת הסדינה.

מר גלאס: זה כתוב בתקנה 6.

היו"ר ב. אבניאל: גם בחוק האספקה נתקלנו בסעיף דומה, ושם נוסחה תוספת מסויים, שהבטיחה שלא תהיה אפשרות לחייב חלק אחד של הסדינה וחלק שני לשחרר, סוג אחד לחייב וסוג שני לשחרר. אני מבקש שנמצא גם פה אפשרות לעשות זאת.

ס. סנה: אני מציע: "סוג מסויים של אספקה או שירותים".

ג. שוקן: אולי אפשר להגיד: "סוג פונקציונלי מסויים".

היו"ר ב. אבניאל: עוד נחזור לסעיף זה.

נעבור לסעיף הבא, סעיף 8.

ה צ ב ע ה

סעיף 8 - נתקבל.

היו"ר ב. אבניאל: בסעיף 9, במקום "פעולה נדרשת" יהיה כתוב "פעולה חיונית".

הייתי מציע להוסיף בסעיף זה "בתנאי שיובטח לו הרווח הסביר". אי אפשר להכריח טפעל לעבוד בהפסד. אינני אוסר שהסדינה חייב לעבוד לסרות שהוא מפסיד, אבל אז הסדינה חייבת לשאת בהפסדים.

מר גלאס: ועדת עררים תחליט בענין זה בתקנה 12.

היו"ר ב. אבניאל: מדוע אי אפשר להוסיף זאת כאן?

ד"ר לוננצל: אנחנו מתנגדים לזה. אני צריך להגיד שמאז הקמת הסדינה, חוץ מאשר בשנים-שלושה סקרים, הסדינה לא הכריחה טפעל להטעין בעבודתו, וקשה מאד להגיד עכשיו "אלא אם יובטח לו רווח סביר". זה מכניס את הכל לתשובות שאי אפשר לראות טראש לאן היא תוביל. הטפסלה גם לא תבטיח רווח סביר ליתר הטפעלים. אם הטפסלה טשתמשת בסעיף הזה, היא טפקחת על פעולות טנהל הטפעל, אבל היא אינה לוקחת על עצמה את החריות לכל פעולותיו, זאת אומרת היא אינה בודקת את הרנטביליות הטחרית של פעולותיו. על-ידי הוספת התוספת הזאת, היא בעצם נהפכת לבעל הטפעל וצריכה לקבל את כל הפונקציות של בעל הטפעל.

היו"ר ב. אבניאל: אבל למעשה היא נהפכת לבעל הטפעל. אם טיטתו צריך לסגור טפעל מסויים, בנה הטפסלה ואומרת: אתה צריך להטעין לעבוד, והיא צודקת. אז תקבל הטפסלה את הסיכון. מדוע לחייב את בעל הטפעל?

מר גלאס: הטפסלה אינה יכולה לקבל זאת, כי היא יכולה גם לדרוש שלטפעלים מסויים יהיו אפילו הפסדים. היא אינה יכולה להבטיח את הרנטביליות.

ט.י.

ש. פרלשטיין :

מחר ישביתו את האוטובוסים בתל-אביב, והטמטלה תפעיל את הסטכונות של שר התחבורה. האם אפשר לתבוע סחכרות האוטובוסים שהם יעבדו בהפסדים?

מר גלאס :

כל זה תלוי בטטטבות. לוועדת עדר יש סטכונות נרחבות, ואם היא רואה טבענין זה צריך לבטל את הצו - היא תבטל אותו.

היו"ר ב. אבניאל :

אני טציע שיהיה כתוב: או, בתנאי טיובטח לו רווח טביר" או, בתנאי שלא ייגרטו לו על-ידי כך נזקים". אין הטדינה יכולה להכריח אזרח לעבוד בהפסדים. היא יכולה להכריח אותו להפעיל טפעל, אבל אז היא צריכה לוטת בהפסדים.

ב. אזניה :

אני רוצה להבהיר את הענין טכנינה אחרת. הטדינה לוקחת כלים לצרכי בטחון, ואינה טחזירה שום הפסד; ואלה כלים חטובים טמד. למשל לצרכי בטחון היא לוקחת טכונות ועוד.

ג. שוקן :

היא טשלטת פיצויים ודטי טיטוש.

מר גלאס :

אבל דטי טיטוש אינם באים לכטות את כל הרווח.

היו"ר ב. אבניאל :

אני טציע לכתוב: בתנאי טיפצו לו כל הנזק טייגרם על-ידי כך". אני טעמיד את הצעתי להצבעה.

ה צ ב ע ה

הצעתו של היו"ר ב. אבניאל - נתקבלה

(הטטיגות לשר הטסחר והתעטיה)
(הטטיגות לח"כ ב. אזניה)
(הטטיגות לח"כ ט. טנה)

היו"ר ב. אבניאל :

בטעיפים 9(ב), 9(ג)(1) ו-9(ג)(2) אין הערות.

ה צ ב ע ה

טעיפים 9(ב), 9(ג)(1) ו-9(ג)(2) - נתקבלו

מר גלאס :

טעיף 9(ד)(1)(2). כאן ראה הטחוקק את הנעיה של רווחים, או בטקרים כאלה טותר להתיר לבעל טפעל לגבות טחירים יולר גבוהים.

ש. בז'רנו :

אני רואה בטעיף זה אפליקציה טאינה טוצאת חן בעיני. בטקרה של טכטוך עבודה או טביתה בטפעל טיש לו חטיבות לטדינה באותו זמן, יכול שר לתת פקודה לחדש את העבודה. ההוראה היא לבעל הטפעל ולא לשני הצדדים. אני יכול להבין אם השר בטקרה כזה נותן פקודה לעובדים ולהנהלה להטטיין בעבודה. אבל טטכות כזו אינה ניתנת לו פה, אלא הוא יכול רק להגיד להנהלה שטוכרחים לעבוד. האם יש לכם עצה איך לצאת טזה?

היו"ר ב. אבניאל :

זה יכול להתעורר בטעיף הקודם, טעיף 9, אבל לא פה.

ש. פרלשטיין :

בחזור לטעיף הטדכר על טוג בני אדם וטוג טפעלים, טעיף 7(ד). בהצעת הטטטלה היה כתוב: "רשטי... אוטרות או טגטילות את יצואה של תוצרת טן החי בערות טטויטות או טאזורים או...". אז מנחנו הוטפנו את הטלים "האוטרות או טגטילות טטעטים שטטיב התוצרת, בטחלות או בטגפות...". זאת אוטרת העטדנו את זה על תנאים או טייקטיביים. רצינו טתהיה אטחנה או טייקטיבית, אם הטטח נגוע בטחלות או בטגפות או טטיב התוצרת אינו טתמים ליצוא. אני חושבת שגם פה צריך להכניס את הטוטנט של אטחנה או טייקטיבית.

ד"ר לוונטל :

אני טציע לכתוב "אטחנת תפקידיהם הטטקיים".

היו"ר ב. אבניאל :

אין התנגדות לכך, נטצא את הניטוח הטתמים.

ס.י.

היו"ר ב. אבניאל: בסעיף 10, אולי אפשר להוסיף את הטלים, במקרה והוא אינו מטלא אחר ההוראות". קודם יתנו לטפעל הוראה, באם הוא אינו מטלא אחריה, ימנה השד ספק.

ובכן אני מציע שני תיקונים: להכניס את התיקון הזה ולומר, במקרה ולא טלא אחר הוראות בכתב, טותר לו להודיע על הכנסת ספק, וניתן לו זמן להגיש ערעור, ושתוך זמן כזה וכזה חייב הערעור להתברר.

ד"ר לוננסל: לדעתי הסייג הזה טיותר, כי לפי עקרונות הצדק לכל איט הנוגע בדבר צריכה להינתן אפשרות להוסיף את טענותיו, ורק לאחר טכן, אם מתברר שהוא אינו טוכן לתקן את דרכיו, אפשר להשתטש בטכונות אלה.

ס. פרלסטיין: לא יכול להיות שלפני שאדם הטכית טטנים לו ספק.

טר גלאס: הנוסח הקודם היה: "אם נראה לרשות הטוטטכת שלטם הגנת הטדינה, בטחון הציבור או לקיום אטפקה ושירותים ציבוריים, יש צורך להטיל פיקוח טטעם הטדינה על טפעל קיים, כולו או טקצתו, וכי לשם ביצוע הפיקוח הזה רצוי כי הטדינהל או חלק טטנו יתנהל טכוח צו שיעשה לפי טעיף זה, הרי הרשות הטוטטכת רשאית בצו להריות כל אדם שייקרא להלן ספקה טורשה, להשתטש בקשר לטפעל או חלק טטנו כפי סיפורט בצו, את אותם תפקידים של ביקורת ופיקוח טטעם הטדינה שייקבעו בצו, וכל עוד שצו כזה יהיה בתוקף לגבי כל טפעל או חלק טטנו, הרי הטפקה הטורשה ישתטש בטכונותיו בהתאם להוראות שניתנו לו על-ידי הרשות הטוטטכת, אטטנן שלא תהיה לו טטכות לתת הוראות שיש בהן סתירה עם הוראות חוק או טטטך אחרת שיש בהם הגבלה של תפקידו של הטפעל, פרט לטקרה שנאמר אחרת בטפורט בצו, וכן יתנהל הטפעל בהתאם לכל הוראה הניתנת על-ידי הטפקה הטורשה בהתאם להוראות הצו וכל אדם שיש לו תפקידים של הנהלה בקשר לטפעל יציית להוראות".

היו"ר ב. אבניאל: הנוסח שקראת עכציו הרבה יותר טגביל טאמר הנוסח הטובא פה.

ב. אזניה: אני מציע שנחזור פה על נוסח סעיף 6.

טר גלאס: זה בניגוד לרצון הרוב של הוועדה.

ס. פרלסטיין: אני מציע לכתוב: "... ולטנות בטעת הצורך ספק".

טר גלאס: אני טוכן לקבל זאת.

היו"ר ב. אבניאל: אני מציע שנכניס פה בטפורט סעיף על זכות ערעור.

ב. אזניה: אני חוזר לסעיף 6, ואני מציע לכתוב: "טי טניתנה לו טטכות בתקנות אלה או על פיהן לפי טעיפים

7 - 11"...

ג. טוקן: זה יגביל את הטטטעות של סעיף 6.

טר גלאס: גם אל הענין הזה הכנסנו רק לשם יתר זהירות, כי הרשות הפועלת לפי התקנות האלה אינה יכולה לפעול בטיקולים רחבים יותר טאשר השר שהוציא את התקנות של טעת חירות. השר טוגבל על-ידי שלושה טיקולים: הגנת הטדינה, בטחון הציבור וקיום אטפקה ושירותים ציבוריים. בדיוק כן כל טי שפועל לפי התקנות. אבל כדי להטיר את הספק, נאמר הדבר בטפורט לאורך כל החזית. ונוסף לכך נאמר טאטטנו טגבילים את זה לצרכי הגנה בלבד ולא לצרכי קיום אטפקה ושירותים.

ב. אזניה: אני מציע לטחוק בסעיף 6 את הטלים "אין תקנה זו

גורעת מהוראות טיוחדות שבתקנות אלה לענין הטילטוש בטטכונות".

ט.י.

טר גלאס: סעיף 10(א). אני טוכן כאן להכניס את הטוכנס של דחירות, זאת אוכרת שהסיקולים הם אותם, אבל סצריך לבוא פה סיקול נוסף, שיש צורך דחוף לעשות זאת. יהיה כתוב כך: "ראה השר צורך דחוף טטעטים טבהגנת הטדינה, בטחון הציבור.....".

ה צ ב ע ה

הצעתו של טר גלאס - בתקבלה.

היו"ר ב. אבניאל: כיקטתי שנמצא אפשרות פה לתת ביטוי גם לוועדת העררים, כי סעיף 12 להלן הוא טעורפל טאר.

טר גלאס: אנחנו ננסח את סעיף 12 בצורה יותר ברורה.

היו"ר ב. אבניאל: לסעיפים 10(ב)(1) ו-10(ב)(2) אין הערות.

ה צ ב ע ה

סעיפים 10(ב)(1) ו-10(ב)(2) - בתקבלו.

היו"ר ב. אבניאל: בטעיף 10(ג), אם השר נותן הוראה לבטל חוזה מסויים?

טר גלאס: יש הוראה של סיכול חוזה, החוזה טתבטל על-ידי שני הצדדים.

היו"ר ב. אבניאל: אם מישהו עשה חוזה עם בעל טפעל והטקיע בו את כל רכוסו, בא השר וטכריח את בעל הטפעל לבטל את החוזה. האיש על-ידי כך נהרט, איפה הוא יכול לצעוק?

טר גלאס: בוועדת עררים. היא יכולה לסנות את הצו, היא יכולה להתנות תנאים.

ג. שוקן: האם לאיש הנפגע לא יכולה להיות תביעה טטפטית כלפי הטפעל?

טר גלאס: אם היתה התערבות של הטדינה, רואים את החוזה כאילו בא לידי גטר, על כל פנים אי קיום התחייבות על-ידי בעל הטפעל אינה יכולה לטטש עילה לטילוי או אי טילוי או לפיצויים. כל מי שרואה עצמו נפגע יכול לפנות לוועדת עררים ולבקש תיקון הצו.

היו"ר ב. אבניאל: ועדת עררים אינה בית-דין בלתי תלוי. אבל אם אתם חושבים שזה טטפיק, אני טקבל את דעתכם.

ה צ ב ע ה

סעיף 10(ג) - בתקבל.

סעיף 11 - בתקבל.

היו"ר ב. אבניאל: בטעיף 12, יש הצעה של חבר הכנסת אזניה לפרט פה באופן ברור, כי אנחנו טדברים כרגע על כל הטעיפים הטאותיים, שעלול אדם לתבוע ערעור בחוק זה.

טר גלאס: אני טוכן לפצוא נוסחה אחרת, אם כי זה ניתן גם לפי הנוסח הזה.

היו"ר ב. אבניאל: אבל שזה יהיה לא רק על צו איטי.

טר גלאס: זה ענין חסור שוועדת הערערים תהיה טוטד עררים לטדיניות הטסקית של טשרד שלם.

ט. פרלסטיין: הטקרה של חוזה של מישהו עם ענף שלם, זה טקרה נדיר וכטעט שאינו קיים.

ט.י.

ג. שוקן:

בנוסף החדש של הסעיף על ועדת הערר, אני מבקש להכניס את התיקון שהזכרתי להגיש את הערעור לא תהיה טובלת לטובעיים אלא תהיה קיימת כל זמן שהצו עומד. סלבר זה גם ייקבע עם בטיזה גבולות זמן צריך הערעור להישטע.

מר גלאס:

לא נוכל לקבל תיקון מרחיק לכת לתקופה של שלושה חודשים.

ד"ר לורנטל:

אין למטרדי התנגדות שיהיה כתוב שהערעור יהיה ראשי כעבור 15 יום לתת ארכה, אם הוא מטוכנע.

סיס הסדר לכך.

היו"ר ב. אבניאל:

בשבילי עומדת בכל זאת השאלה איפה ובפני מי יגיש ענף שלם ערעור, לא איש בודד.

מר גלאס:

זו האחריות הפרלמנטרית שלך.

היו"ר ב. אבניאל:

במקום לתת הוראה לבעל בית-חרושת אחד, אתה נותן לחסטה. אתה שולל מהם כל אפשרות של ערעור. מדוע?

מר גלאס:

אם אני מפרט כל אחד מהם בטעם, זה צו אישי. אבל אם אני קובע איזו הוראה שעטויה לחול על מספר בלתי מסויים של אנשים - אי אפשר לערער.

היו"ר ב. אבניאל:

האם אתם טוכנים לקבל את ההצעה שצו כללי כזה יהיה חייב לבוא לאישור לוועדת הכלכלה של הכנסת?

אני מציע את הנוסחה הזאת: שלגבי הבודד יש ועדת עררים; לגבי ענף שלם - זה חייב להיות טובא לאישור תוך חודשיים ימים

בפני ועדת הכלכלה של הכנסת, או שניתנת זכות ערר לענף בפני ועדת הכלכלה של הכנסת. אם לא - זה מתבטל. מעמיד את הצעתי להצבעה.

ה צ ב ע ה

ב-2 קולות בעד ו-1 נגד - הצעת היו"ר ב. אבניאל נתקבלה.

(הסתייגות לחבר הכנסת ב. אזניה)

(הסתייגות לשר המסחר והתעשייה).

סעיפים 13, 14, 15 - נתקבלו.

ס. פרלשטיין:

לסעיף 16. בזמן הדיון בקריאה הראשונה ביקרתי מסר המספטים שטכניות כניסה למקום מסויים תהיינה מספטים הבטיח לבחון את הבקשה, ולטעור את חוות דעתו.

מר גלאס:

התייעצתי בעניין זה עם חברי, עד כמה שזה נוגע למטרדי. אבל יש כאן עוד גורם אחד, וזו המטרה הכלכלית.

היו"ר ב. אבניאל:

עליה אפשר לכפות שתטכנים, שקצין מטרה יוכל להיכנס לבית אם יש לו אישור מטופט. אין בטדינה סקרה שקצין מטרה יפנה לבית-מטפט ויבקט תעודת חיפוש ולא יקבל אותה, אבל על-ידי כך אני עושה את קצין המטרה ללא כל כך שרירותי.

אנחנו טוכנים שיהיה תיקון, ושיאמר: "... וקיבל אי יור של שופט שלום..."

ה צ ב ע ה

הצעתו של היו"ר ב. אבניאל - נתקבלה

(הסתייגות לחבר הכנסת ב. אזניה).

ט.י.

האם יש מקום שאיט יכול לתבוע פיצויי נזקים?

היו"ר ב. אבניאל :

לא.

מר גלאס :

אולי צריך לתת את הדעת על כך?

היו"ר ב. אבניאל :

אין מנו יכולים לפתור את כל הבעיות של החוק הפלילי.

מר גלאס :

השאלה היא באיזו סידה אתה ואני חייבים לתת הגנה סוצדקת לאזרח הטרינה. השאלה שאני מעורר היא: נניח שבית-משפט מאריך לעוד חודש, ובינתיים הסחורה מתקלקלת. האיש חייב לתבוע בפני סיסהו. תנו לו אפשרות לתבוע, אולי מגיע לו, אולי לא.

היו"ר ב. אבניאל :

אני מציע להוסיף את הסלים, "לרבות חפצים העשויים להתקלקל".

מר גלאס :

ה צ ב ע ה

הצעה בתקבלה.

סעיף 17 - בתקבל.

סעיף 18 - בתקבל.

בנוגע לסעיף 19, מלשכת המסחר הצביעו על כך שזה יכול ליהפך למס מסורה לפי הכמות של הסחורה. אני רוצה לסנוע שישתמשו בהוצאת מסוך להרשאה לסכירה.

ס. פרלסטין :

אז יהיה כתוב "אגרה אחידה".

היו"ר ב. אבניאל :

אקרא מה שלשכת המסחר מציעה: "סכום האגרה יהיה אחיד עבור אותו סוג של היתר או כל מסוך אחר הניתן עבור תקנות אלה".

הקביעה לא יכולה להיות בצו אישי. אני מתאר לעצמי שיכולים להיות מקרים שהסווי של הדבר גורר אחריו גם כן סיבוך נוסף בטיפול, ולכן סוצדק לקבוע אגרה יותר גבוהה לעניין בסיים לב לסווי שלו, ובלבד שזה לא ייהפך למס.

מר גלאס :

ברגע שאתה מכניס את העניין של סווי או הכמות, אתה הופך את זה למס, זו כבר לא אגרה.

ס. פרלסטין :

אולי אפשר לכתוב: "אגרות אחידות לסוגים...".

ב. אזוביה :

טוב, אנחנו מקבלים זאת.

מר גלאס :